

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **1. J. J.**

2. B. Z.

skazanych z art. 286 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2023 r.

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania prawomocnego
orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Instytucja procesowa wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, zasadą jest bowiem bezzwłoczne, czyli natychmiast po uprawomocnieniu się wyroku, wszczęcie postępowania wykonawczego. Odstąpienie od tej reguły uzasadnia jedynie wystąpienie szczególnych okoliczności, powodujących, iż wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne dla skazanego skutki. Jednocześnie w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty uznane zostaną za zasadne.

Nie wypowiadając się wiążąco co do prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionych w sprawie kasacji, których zarzuty zostaną dogłębnie rozważone dopiero na rozprawie, stwierdzić należy, że *prima facie* nie jest ono

ponadprzeciętnie duże. Brak nadto widocznych przesłanek przemawiających za wstrzymaniem wykonania orzeczenia, które, biorąc pod uwagę treść zarzutów kasacyjnych, skłaniałyby do uwzględnienia wniosków obrońców. W szczególności nie potwierdziły się podniesione przez obydwu skarżących zarzuty wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W obydwu instancjach sąd był należycie obsadzony, a argumentacja podniesiona przez obrońców na rzecz tezy przeciwnej okazała się nieprzekonująca.

Również argumenty zawarte w piśmie obrońcy skazanego J.J., z dnia 16 października 2023 r., uzupełniającym wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, nie dowiodły skutecznie nienależytej obsady Sądu w postępowaniu odwoławczym – w związku z tym, że w składzie orzekającym, który wydał zaskarżony wyrok – zasiadał sędzia T.G. – obecnie piastujący stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego, na które został mianowany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. W chwili wydania wyroku sędzia ten był wszak sędzią Sądu Okręgowego, delegowanym do Sądu Apelacyjnego. Proces jego powołania na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego nie budzi kontrowersji, a obrońca nie kwestionuje prawidłowości samej delegacji. Nie ma zatem podstaw twierdzenie, że w chwili orzekania w przedmiotowej sprawie sędziego T.G. dotyczyły okoliczności, które czyniłyby jego udział w rozpoznawaniu tej sprawy – zawierającej zarzuty z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z wadliwą procedurą powołania sędziego na urząd – niedopuszczalnym.

Obrońca J. J., wnosząc o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, nie wskazał ponadto na zaistnienie innych, szczególnych okoliczności, dotyczących sytuacji skazanego, a uzasadniających ten wniosek. Poprzestał na wyrażeniu przekonania, że podniesione w kasacji zarzuty niechybnie doprowadzą do uchylenia w całości zaskarżonego wyroku. W świetle wyżej wyrażonej oceny zarzutów kasacyjnych, wniosek ten należy uznać więc za pozbawiony podstaw.

Obrońca B. Z. umotywowwała wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacji – w związku z podniesieniem zarzutu rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej – oraz złym stanem zdrowia skazanej, u której zdiagnozowano chorobę nowotworową. Wskazać jednak trzeba, że zły stan zdrowia skazanej może być podstawą

odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności lub zarządzenia przerwy w odbywaniu kary, natomiast nie jest brany przez Sąd Najwyższy pod uwagę, gdy ten rozstrzyga wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W instytucji określonej w art. 532 k.p.k. bada się bowiem okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji, a nie chodzi o odroczenie wykonania kary z uwagi na trudne położenie, w jakim znalazł się skazany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2022 r., I KK 113/22).

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia przedmiotowych wniosków, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[SOP]

[ał]